

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. D.**, bytem Ú. 80, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2012, č. j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2012, č. j. X, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou soudu dne 3. 10. 2012 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože nebyl objektivně zjištěn skutkový stav, byl podhodnocen. Z posudku lékaře v námitkovém řízení jasně vyplývají zdravotní obtíže, které rozhodně neodůvodňují posouzení onemocnění žalobce na samé dolní hranici

rozmezí. Nadto lékařka žalované nepřihlédla k § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity a k obtížím vypsáním v žalobě a doloženým lékařskými zprávami. Žalobce není schopen výkonu profese, pro kterou se vyučil. Žalobce není schopen získat řidičský průkaz kvůli lehké mentální retardaci.

[2] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Hradci Králové.

[3] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 5. 2012, kterým žalobci zamítla žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 11. 4. 2012 žalobce nebyl invalidní, protože u něj nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles jeho pracovní schopnosti pouze o 30 %. Absenci invalidity i výši procentního poklesu pracovní schopnosti potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

[4] Dále soud vzal z posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 28. 11. 2012 za prokázané, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po perinatálním krvácení do mozku, s reziduální úrovní mentálních schopností v pásmu lehké mentální retardace (IQ = 65 – 69), s dysartrií, lehkou mozečkovou symptomatikou, se sklonem k sociálnímu selhávání. Tento stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole V položce 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti vyhodnotila posudková komise o 40 % vzhledem k charakteru základního onemocnění s přihlédnutím k doloženému sociálnímu selhávání. Jde o invaliditu I. stupně. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno komisí na datum podání žádosti o invalidní důchod, tj. 16. 3. 2011.

[5] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 28. 11. 2012, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

[6] Přezkoumává-li krajský soud správné rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Hradci Králové. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho velmi přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

[7] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[8] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[9] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[10] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[11] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[12] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[13] Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobce o 40 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního v prvním stupni, a to již od 16. 3. 2011.

[14] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je invalidní v prvním stupni od 16. 3. 2011.

[15] Úspěšný žalobce s náhrady nákladů řízení vzdal, proto mu nebyly přiznány a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona

(§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 8. 1. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně